

онова, което му е повѣрено. Той не трѣба да казва, — не трѣба даже ни да загатва за такива работи, ни на *любовница*, ни на *жена*, ни на *дѣца*, нито другиму, който може да издаде тайната. Само на ония, които могат да пазят тайната, той може да позагатне нѣщо, и когато вече се увѣри, че и тие желаятъ заедно съ него да дѣлатъ *щастие* и *несчастие* на бойното поле, то може да ги приеме като членове, съ изволението на Частниятъ Комитетъ, отъ който и той зависи.

Чл. 14. Ако нѣкой отъ *революционеритѣ* падне въ бѣда, то другаритѣ му, т. е. сѣки революционеренъ членъ, е длъженъ да му помогне като види извѣстниятъ знакъ.

Чл. 15. Ако се появи нѣкой нечознатъ човѣкъ и ако поиска въ името на Централния Комитетъ да *буни* народътъ, или да прави други подобни нѣща, то ако би той ималъ даже и нужниятъ знакъ (може би откраднатъ или зетъ съ силата на оръжие), — въ такъвъ случай, който членъ и да е, *щомъ* види това е длъженъ да яви на Централния Комитетъ; а нжкъ човѣкътъ ще се *прѣслѣдува* и *убива* отъ *тайната полиция*.

Чл. 16. Ако се случи да падне *мезинката* въ неприятелски ржцѣ, то въ такъвъ случай, който изъ членоветѣ и да се научи за това, длъженъ е извѣднажъ да яви работата на своятъ Комитетъ.

Чл. 17. Ако нѣкой *революционеренъ членъ* се научи, че неприятелитѣ кроятъ нѣщо тайно, той трѣбва изведнажъ да яви на Централния Комитетъ; а ако може, то и на другитѣ частни комитети.

Чл. 18. *Тайната полиция* е длъжна: а) да *наглѣдва* тайно дѣлата на революционернитѣ работници въ градътъ си и да ги *съобщава* на Централния Комитетъ; б) да *испитва* и да се *увѣрява* въ точността и въ вѣрността на тайната поща; в) да *инспирира* турскитѣ *инпионе*, да *слѣдува* стѣпка въ стѣпка дѣлата на *турската полиция*, и сяко да *съобщава* на Централния